

## **Cauza T-447/05**

**Société des plantations de Mbanga SA (SPM)**

**împotriva**

**Comisiei Comunităților Europene**

„Organizare comună a pieței — Banane — Regimul importului de banane originare din țările ACP pe teritoriul Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 2015/2005 — Acțiune în anulare — Calitate procesuală activă — Inadmisibilitate”

Ordonanța Tribunalului (Camera a cincea) din 12 ianuarie 2007 . . . . . II - 5

### **Sumarul ordonanței**

1. *Acțiune în anulare — Interesul de a exercita acțiunea*  
(art. 233 CE)
2. *Acțiune în anulare — Persoane fizice sau juridice — Acte care le privesc în mod direct și individual*  
(art. 230 al patrulea paragraf CE; Regulamentul nr. 2015/2005 al Comisiei)

3. *Comunitățile Europene — Controlul jurisdicțional al legalității actelor instituțiilor — Acte cu aplicabilitate generală*  
 (art. 230 al patrulea paragraf CE, art. 234 CE, art. 235 CE, art. 241 CE și art. 288 al doilea paragraf CE)

1. Admisibilitatea unei acțiuni în anulare introduse de o persoană fizică sau juridică este subordonată condiției ca aceasta să justifice un interes de a exercita acțiunea. Un asemenea interes presupune ca anularea actului atacat să fie susceptibilă, prin ea însăși, de a avea consecințe juridice, aspect care nu poate fi exclus în cazul unui regulament care nu este aplicabil unei anumite categorii de operatori economici stabiliți într-un stat terț și care nu exercită nicio activitate economică pe teritoriul statelor membre.

În aceste condiții, anularea actului pentru motivul că acesta nu ține seama de o categorie determinată de operatori economici, presupunând în privința instituției emitente obligația de a lua măsurile impuse de executarea hotărârii, poate avea efecte asupra situației juridice a unui asemenea operator economic.

(a se vedea punctele 52-54, 57 și 59)

Într-adevăr, potrivit articolului 233 CE, instituția emitentă a actului anulat este obligată să ia măsurile impuse de executarea hotărârii, ceea ce o poate determina să repună reclamantul în mod corespunzător într-o situație anterioară sau să evite să adopte un act identic.

2. În anumite situații, dispozițiile unui act normativ precum regulamentul, care se aplică tuturor operatorilor economici interesați, pot să îi privească în mod individual pe unii dintre ei. Într-o asemenea ipoteză, un act comunitar ar putea să aibă concomitent un caracter normativ și, cu privire la anumiți operatori economici interesați, un caracter decizional.

Instituția vizată are, prin urmare, obligația să se asigure că niciun act destinat să înlocuiască actul anulat nu este afectat de aceleași nelegalități precum cele identificate în hotărârea de anulare.

Totuși, nu acesta este cazul Regulamentului nr. 2015/2005 privind importurile

de banane originare din țările ACP în cadrul unui contingent tarifar deschis prin Regulamentul (CE) nr. 1964/2005 al Consiliului privind taxele vamale aplicabile bananelor, pentru lunile ianuarie și februarie 2006, în privința unui producător independent de banane stabilit într-o țară terță, care nu exercită nicio activitate economică pe teritoriul statelor membre și care nu dispune de o referință istorică în cadrul regimului comunitar de import aplicabil până la 31 decembrie 2005.

pe care acest regulament le-ar putea avea în special asupra întreprinderilor interesate nu scutește în niciun caz reclamantul de obligația de a proba că este vizat de acest regulament în considerarea unei situații de fapt care îl individualizează în raport cu orice altă persoană.

(a se vedea punctele 66, 69, 71 și 77)

Într-adevăr, în primul rând, regulamentul menționat nu îl vizează pe reclamant decât în calitatea sa obiectivă de întreprindere care produce și comercializează banane ACP, în același fel ca pe orice operator independent stabilit într-o țară ACP și care desfășoară aceeași activitate, calitate ce nu este suficientă pentru a se stabili că reclamantul este vizat în mod individual de regulamentul în cauză. În al doilea rând, posibilitatea de a determina cu mai multă sau mai puțină precizie numărul sau chiar identitatea subiecților de drept cărora li se aplică o măsură nu presupune ca acești subiecți să fie vizați în mod individual de această măsură, în condițiile în care este evident că această aplicare se realizează în temeiul unei situații obiective de drept sau de fapt definite de actul în cauză. În al treilea rând, constatarea potrivit căreia Comisia trebuia, în măsura în care împrejurările nu s-ar fi opus, să țină seama, la momentul adoptării regulamentulului în cauză, de efectele negative

3. Tratatul, la articolele 230 CE și 241 CE, pe de o parte, și la articolul 234 CE, pe de altă parte, a stabilit un sistem complet de căi de atac și de proceduri destinat să asigure controlul legalității actelor instituțiilor, atribuindu-le judecătorului comunitar. În acest sistem, persoanele fizice sau juridice care nu pot, din cauza condițiilor de admisibilitate menționate la articolul 230 al patrulea paragraf CE, să atace direct acte comunitare cu aplicabilitate generală au posibilitatea, după caz, să invoce lipsa validității unor asemenea acte, fie pe cale incidentă, în temeiul articolului 241 CE, în fața judecătorului comunitar, fie în fața instanțelor naționale, și să le determine pe acestea din urmă, care nu sunt competente să constate ele însele lipsa de validitate a actelor respective, să se adreseze Curții în această privință pe calea întrebărilor preliminare.

Situația în care nicio cale de atac nu ar fi efectivă nu ar putea să justifice o modificare pe cale jurisdicțională a sistemului căilor de atac și a procedurilor stabilite la articolele sus-menționate. Admisibilitatea unei acțiuni în anulare în fața instanței comunitare nu ar putea să depindă de faptul dacă există o cale de atac în fața unei instanțe naționale care să permită verificarea validității actului a cărui anulare este cerută. În niciun caz o asemenea situație nu permite să fie declarată admisibilă o acțiune în anulare introdusă de o persoană fizică sau juridică ce nu îndeplinește condițiile menționate la articolul 230 al patrulea paragraf CE.

Pe de altă parte, faptul ca unui justițiabil să nu i se permită să introducă o acțiune în anulare împotriva măsurilor pe care le contestă nu înseamnă ca acesta să fie lipsit de accesul la justiție, deoarece acțiunea în răspundere contractuală prevăzută la articolul 235 CE și la articolul 288 al doilea paragraf CE rămâne deschisă dacă aceste măsuri sunt de natură să angajeze răspunderea Comunității.

(a se vedea punctele 81-83)